

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

66948-10-13

בפני כב' השופטת גילת שלו

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פרס אבו גאמע

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד קרן שטרית

הנאשם וב"כ עו"ד יוסף לין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

פרוטוקול

הערת בית המשפט:

בית המשפט מוסר לצדדים העתק של הכרעת הדין, ומסביר את עיקריה לנאשם ולב"כ הצדדים.

הכרעת דין

לפי סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, בו יוחסו לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע- עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשלי"ז-1977 (להלן- החוק), חבלה בכוונה מחמירה- עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק, היזק במזיד לרכב- עבירה לפי סעיף 413 לחוק והסתיעות ברכב לביצוע פשע- עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה.

על פי הנטען בכתב האישום, במועד הרלבנטי לכתב האישום, היה סכסוך קרקעות בין משפחתו של הנאשם למשפחתו של י.א.ע. (להלן- המתלונן) המתגורר ברהט, ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשר הנאשם קשר עם אחרים לתקוף את המתלונן ולגרום לו חבלות חמורות.

על פי הנטען, ביום 25.10.13 בסמוך לפני השעה 08:00, בעת שהמתלונן נסע ברכבו מסוג "פורד קונקט" (להלן- הרכב) והגיע לכיכר היציאה משכונה 5 ברהט, הגיע מולו הנאשם כשהוא נוהג ברכב, התנגש בחלקו הימני קדמי של הרכב וגרם לו לעצור. בהמשך, יצא הנאשם מרכבו כשהוא אוחז

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 13-10-66936 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 באלת עץ, ניפץ באמצעות האלה את חלון הנהג ברכב, והחל להכות את המתלונן באמצעות האלה
2 בפלג גופו העליון, בכוונה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה, כשבמקביל הגיעו
3 למקום שישה מהאחרים, כשהם מצוידים באלות ובפטיש.
4 על פי הנטען, המתלונן ניסה לצאת מדלת הנוסע שלצדו, אך האחרים ניפצו באמצעות האלות את
5 חלון הנוסע, וניסו להוציא את המתלונן בכח מהרכב. הנאשם הצטרף אל האחרים, אחז במתלונן
6 בכח בצווארו, הוציא אותו אל מחוץ לרכב, תוך שהוא והאחרים היכו את המתלונן בכל חלקי גופו
7 באמצעות האלות והפטיש, בכוונה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה.
8

9 לאחר מכן, כנטען בכתב האישום, הנאשם והאחרים הניחו למתלונן ועזבו את המקום, כשהם
10 מותירים אותו פצוע ומחוסר הכרה על הארץ. המתלונן הובהל בניידת טיפול נמרץ לבית החולים
11 "סורוקה", כשהוא סובל משבר בידו ושברים בשתי רגליו, ובנוסף נגרמו לו המטומות בחלקים שונים
12 בגופו, פצעים ברגליו ובעכוזו, שברים בחוליות L1 ו-L2, שברים מרוסקים בשוקי רגליו, ופצע
13 דקירה בכתפו, הוא הוכנס במהירות לחדר ניתוח, ידו ואחת מרגליו גובסו, והרגל השנייה הושמה
14 במקבע חיצוני על מנת לאחות את הריסוקים בעצמותיה, והוא אושפז להמשך טיפול.
15

16 הנאשם כבר בכל המיוחס לו בכתב האישום, וטען כי הוא כלל לא היה במקום האירוע בעת האירוע,
17 אלא שהה אותו זמן אצל חברו, חסין אבו ענים (להלן - חסין) ברהט.
18

19 ההגנה למעשה לא כפרה בקרות האירוע או בתוצאותיו, אלא טענה כי המתלונן שיקר בנוגע לנוכחות
20 הנאשם באירוע, וטפל עליו אשמת שווא, בשל הסכסוך שבין משפחותיהם.
21

עיקר הראיות שהובאו

22 מטעם המאשימה העיד המתלונן כעד העיקרי.
23 המתלונן העיד בפניי כי ביום האירוע, בסמוך לאחר השעה 07:00, במהלך נסיעה ברכבו לכיוון ביתו
24 של חאמד שתיווי שברהט, שם היה אמור לבשל ארוחת צהרים, הגיח רכב מסוג טויוטה, פגע בצד
25 שמאל של רכבו באזור הכנף, חסם אותו וגרם לעצירתו במקום.
26 לדבריו, בשלב זה, יצא מהרכב הנאשם, אותו הוא מכיר היטב, והחל לנפץ לו את שמשות הרכב
27 באמצעות מקלות, וזאת בעוד המתלונן יושב ברכב. בהמשך, לטענתו, הגיעו עוד מספר כלי
28 רכב ממקומות שונים, מהם ירדו כשישה אנשים שהצטרפו לנאשם, וביחד הם תקפו אותו בראש
29 ובכתף באמצעות פטישים, מקלות וצינורות.
30

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 המתלונן טען, כי בשלב זה הוא ניסה לברוח מצד ימין של הרכב, אך הנאשם ואדם נוסף הגיעו לשם,
2 משכו אותו מהרכב, הורידו אותו לאבן השפה, והחלו להלום בו עם פטישים, מקלות וצינורות, עד
3 שהוא איבד את ההכרה.

4 עוד טען המתלונן, כי הקבוצה גם שדדה לו את הטלפון, כדי שלא יוכל להזעיק עזרה.

5
6 לדברי המתלונן, בעקבות האירוע הוא אושפז בבית החולים, עבר שלושה ניתוחים, היו לו תפרים
7 בידים וברגליים, יש לו ברגים ופלטינות ברגליים, והוא ממשיך לעבור בדיקות כמעט מדי שבוע,
8 וכיום הוא מצוי במצב נפשי קשה מאד.

9
10 בנוסף, העידו אחיו של המתלונן, מר אחמד אבו עבד (להלן- האח או אחיו של המתלונן) ובנו הקטין
11 של המתלונן א.ע.ב. (להלן- הקטין), על כך ששמעו מפי המתלונן את תיאור האירוע, לרבות על זיהויו
12 של הנאשם כתוקף, כאשר הגיעו לראותו בבית החולים בסמוך לאחר האירוע.
13 יצוין, כי בין הצדדים התעוררה מחלוקת בנוגע לקבילותן של אמרות אלו, כפי שיפורט בהמשך.

14
15 בנוסף העידו מטעם המאשימה מר חאמד שתיווי שהגיע לזירת האירוע לאחר שראה שהמתלונן
16 מתעכב, וראה את מצבו של המתלונן בעת הגעת האמבולנס והניידת לזירה, השוטר יוסי סיטבון
17 שהגיע למקום האירוע, וחוקרי משטרה שגבו את אמרות הנאשם ואת אמרות המתלונן, וכן הוגשו
18 מסמכים שונים בהסכמה, לרבות תמונות של המתלונן בבית החולים (ת/4), תעודות רפואיות (ת/17-
19 ת/20) המעידות על החבלות שנגרמו לו כמתואר בכתב האישום, תמונות הרכב לאחר שהובא לתחנת
20 המשטרה (ת/23) ודיסק החודעה למוקד 100 אודות האירוע (ת/11).

21
22 מטעם ההגנה העידו הנאשם וחסין, שטענו כי ביום האירוע בין השעות 07:00 ל- 08:30, הנאשם הגיע
23 לבקר את חסין, בבית שבונה חסין בצמוד לביתו, כשלטענת הנאשם לאחר מכן הוא חזר לביתו, שמע
24 שהיתה קטטה בין משפחת אבו ג'אמע לבין משפחת אבו עבד, ולא יצא מהבית.

25
26 עוד העיד מטעם ההגנה מר אברהים אל עתיאקה, אשר בעת האירוע היה בדרכו לעבודה, ראה את
27 התרחשות האירוע כמעט מתחילתו והתקשר להזמין את המשטרה (ואכן הוא המודיע בת/11),
28 כשלטענתו הוא ראה את התוקפים, ארבעה-חמישה אנשים, שנראו צעירים וחלקם היו רעולי פנים,
29 אך לא זיהה איש מהם. העד הוסיף, כי הוא מכיר את הנאשם, אך לא זיהה אותו במקום, וכי את
30 המתלונן זיהה רק בתום האירוע לאחר שהתקרב אליו.

31
32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

02 מרץ 2015

דיון והכרעה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

באופן כללי ביטסה המאשימה את ראיותיה על עדות המתלונן, כעד יחיד לאירוע, וביקשה לתת בו את מלוא האמון (הגם שהוכרז על ידה במהלך עדותו כעד עוין), וכן הפנתה לראיות מחזקות שונות, ולבעיות וסתירות העולות מגרסת הנאשם ועד האליבי.

לפי החוק והפסיקה, אין מניעה לבסס הרשעה בפלילים על עדותו של עד יחיד, והדבר תלוי בעיקר במשקלה הסגולי של עדותו, אלא שעל בית המשפט מוטלת חובת האזכרה העצמית, בטרם ירשיע אדם על סמך עדות יחידה.

בענייננו, כאמור, אין מחלוקת בנוגע לקרות האירוע, אופן התרחשותו או תוצאותיו.

יחד עם זאת, בכל הנוגע לזיהוי הנאשם כאחד התוקפים באירוע, הרי שעקב בעיות ממשיות וסתירות שהתגלו בעדותו של המתלונן ובעדות האח, עקב חשש שעלה מעדויותיהם לזיהום החקירה, ולאור מחדלי חקירה משמעותיים של היחידה החוקרת, בעטיים לא הוצג חיזוק אובייקטיבי למי מבין הגרסאות, אינני יכולה להעדיף את גרסת המתלונן על פני גרסת הנאשם, וודאי שאינני יכולה לקבוע כי אשמתו של הנאשם בעבירה הוכחה מעבר לכל ספק סביר, וזאת למרות שגם גרסת הנאשם לא היתה חפה מבעיות.

בעיות וסתירות בגרסת המתלונן

א. עיתוי העלאת שמו של הנאשם

בייכ המאשימה הדגישה בסיכומיה את העובדה שהמתלונן, החל מהודעתו הראשונה, עמד על כך שזיחה את הנאשם באירוע באופן וודאי, וכי עקביותו בעניין זה, יחד עם העובדה שהוא לא מסוכסך אישית עם הנאשם (בשונה מהסכסוך בין המשפחות), כך שאין לו סיבה להעליל על הנאשם דווקא, מצביעה על אמינות גבוהה של גרסתו.

אמנם, עיון בראיות שהוצגו בפניי מעלה, כי המתלונן העלה לראשונה את שמו של הנאשם כמי שתקף אותו, בעת חקירתו בבית החולים ביום 25.10.13 בשעה 10:00 (ת/1), כלומר זמן קצר לאחר האירוע, ואולם, כפי שציין בצדק הסנגור, אין מדובר בדיווח מיידי, שכן למתלונן היו שתי הזדמנויות קודמות למסור את שם הנאשם, והוא לא עשה כן.

וכך, בדוח הפעולה של השוטר יוסי סיטבון (ת/14), שהגיע לזירת האירוע בסמוך לשעה 08:29 (ת/15), ציין השוטר כי מתחקור המתלונן במקום, זה מסר כי שישה אנשים ממשפחת אבו ג'אמע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 הגיעו אליו ותקפו אותו, בגלל סכסוך בין משפחת אבו גאמע למשפחת אבו עבד. בהמשך הוסיף
2 השוטר, כי בנסיון לתחקר את המתלונן אודות פרטי החשודים, הוא נאנק מכאבים ולא יכל לענות.
3 גם בדוח שערך הפרמדיק דיב אבו סבית (ת/19), שהגיע לזירה כבר בשעה 08:19, צוין כי המתלונן
4 טען רק שהותקף על ידי אנשים.
5
6 לשאלת בייכ המאשימה מדוע לא סיפר לשוטר שהוא זיהה את הנאשם, השיב המתלונן כי הוא היה
7 מחוסר הכרה עד שנכנס לאמבולנס והזריקו לו חומר מסוים שהחזיר אותו להכרה. ויצוין, כי גם
8 קודם לכן טען המתלונן, כי במהלך המכות, הוא איבד את הכרתו, ולא ידע מה קורה סביבו.
9 בת/3 השיב המתלונן לשאלה דומה של החוקר, כי הוא היה בהלם וחסר תכרה ולא יכל לדבר,
10 ושאלו הפרמדיק אמר לשוטר שזה לא הזמן.
11
12 בהקשר זה יצוין, כי דברי המתלונן עומדים בסתירה לראיות אחרות, כאשר בת/19 ציין הפרמדיק
13 באנמנזה מפי המתלונן כי לא היה איבוד הכרה או הקאות, וכי בעת הבדיקה הוא היה בהכרה, וגם
14 השוטר ציין בעדותו ובת/14 שראה את המתלונן עוד לפני שהוכנס לאמבולנס, והוא היה בהכרה.
15 לכך יש להוסיף את דבריו של תאמד שתיווי, אשר אמנם טען כי כשהגיע לזירה הוא ראה את
16 המתלונן על המדרכה, כשהוא מטושטש, אך גם ציין כי ביקש מהשוטרים לקחת את העגלה עם כל
17 הציוד לארוחה, והם אמרו שיבדקו זאת עם המתלונן, ולאחר שפנו למתלונן שכבר היה באמבולנס,
18 אישרו לו לקחת את הרכב עם העגלה, וכך עשה.
19
20 בחקירתו הנגדית בעניין זה, אישר המתלונן כי הוא מכיר את הפרמדיק עוד מבית הספר, ולשאלה
21 מדוע לא אמר לו את שם הנאשם, השיב כי הוא לא זוכר מה היה. כשהוטח בפניו שהפרמדיק כתב
22 שהוא לא איבד את ההכרה, השיב המתלונן שהוא יכול לכתוב, ושעד שהגיע האמבולנס הוא היה
23 מחוסר הכרה.
24 עוד טען המתלונן שאינו זוכר אם אמר לשוטר שחאמד שתיווי יכול לקחת את הציוד.
25
26 לגבי השוטר, טען המתלונן בחקירתו הנגדית, כי הוא לא זוכר אם דיבר עם השוטר, ולאחר מכן
27 הוסיף שהוא נזכר שדיבר עם השוטר בעת שהיה באמבולנס, אך אינו זוכר מה אמר לו.
28 לגבי הטענה שהוא לא אמר לשוטר שזיהה את הנאשם, השיב המתלונן שאולי הוא היה מטושטש,
29 שכן איבד את ההכרה והתעורר כמה שניות לפני כן. לגבי הטענה שהוא דיבר לעניין עם השוטר, ואף
30 אמר לו שתקפו אותו שישה אנשים, כך שהוא לא היה כל כך מטושטש, השיב כי הוא קיבל זריקות
31 כשהגיע לאמבולנס. לשאלה מדוע אם כך לא הזכיר את שמו של הנאשם, השיב המתלונן כי השוטר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מדץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 לא שאל הרבה שאלות, מאחר וידע שהוא במצב אנוש, ואפילו הפרמדיק אמר לו שלא ישאל אותו
2 כרגע כי מצבו לא טוב.
3 כשהוטח בפניו שהוא היה בהכרה ואמר לשוטר שהוא הותקף ע"י שישה אנשים ממשפחת אבו
4 ג'אמע, אך לא נקב בשמו של הנאשם השיב המתלונן כי הוא לא זוכר מה אמר, לאחר מכן אמר
5 שהשוטר רצה רק לגבות ממנו שתי מילים "כי הוא לא ידע אם אני בהכרה או אני אחיה בחיים או
6 לא אחיה בחיים... זה העבודה של השוטרים. הם לא יודעים אם הבן אדם יחיה או לא יחיה".
7 לגבי הטענה שהכי חשוב היה שהשוטר יקבל את שמו של התוקף, ולמרות שהוא מבין את חשיבות
8 העניין הוא לא אמר לו שמות, השיב המתלונן "לא היה לי יועצים שיגידו לי שם".
9
10 מעולה מכל האמור לעיל, המתלונן לא סיפק כל הסבר סביר מדוע לא מסר את שמו של הנאשם עוד
11 בזירת האירוע לשוטר או לפרמדיק, שכן הוכח כי בניגוד לטענתו, הוא לא היה מחוסר הכרה.
12 יתרה מכך, אינני יכולה לקבל את הסברו של השוטר יוסי סיטבון, כי המתלונן קרס במהלך
13 התחקור, ומצבו לא אפשר להמשיך לתחקור, שכן המתלונן הספיק למסור לו שלושה פרטים
14 מהותיים: מספר התוקפים, השתייכותם למשפחת אבו ג'אמע, וקיומו של סכסוך בין שתי
15 המשפחות. הדעת נותנת, כי זיהוי הוודאי של אחד התוקפים הוא פרט כה חשוב, בעיקר למי שבטוח
16 שמצבו אנוש, וכי הוא יימסר לפני תיאור הסכסוך בין המשפחות.
17 לכך יש להוסיף את העובדה שלפי גרסת המתלונן, הוא הסיק שהתוקפים ממשפחת אבו ג'אמע, בגלל
18 שזיהה את הנאשם ובגלל הסכסוך בין המשפחות (ת/3 עמ' 3 שי' 25 עד עמ' 4 שי' 2), כך שסביר יותר
19 כי יגיד לשוטר את העובדה לה הוא מודע בוודאות, ולא את ההשערה שהסיק בעקבותיה.
20
21 לעניין מיידיות מסירת הגרסה יש חשיבות רבה בקביעת אמינותה, ולא בכדי הוכרו אמרת קרבן
22 אלימות או אמרת עד ספונטנית כחריגים לכלל האוסר על עדות שמיעה, שכן ההנחה היא שאדם
23 אשר חווה זה עתה אירוע אלים או מסעיר, או אדם שמאמין כי הוא גוסס עקב מעשה האלימות,
24 יספר באמרתו הספונטנית את האמת, שכן לא היתה לו שהות או אינטרס להמציא גרסה כוזבת.
25
26 בעניינינו, ישנה חשיבות קריטית לעניין זה, שכן המתלונן העלה את שמו של הנאשם לראשונה בת/1,
27 רק לאחר שנפגש עם הקטין והאח בבית החולים ושוחח עמם על האירוע, עובדה שלאור הסכסוך בין
28 המשפחות ולאור הבעיות שיפורטו בהמשך, מעלה חשש כבד בנוגע לאמינות הגרסה.
29
30 **ג. זהות האחרים שהשתתפו באירוע**
31 בעדותו הראשית, לשאלת התובעת את מי עוד הוא ראה באירוע, השיב המתלונן כי הוא ראה גם את
32 פארוק אבו ג'אמע ואת סמיר אבו ג'אמע (להלן - פארוק וסמיר), שהכו אותו הן בעת שישב ברכב, והן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו ג'אמע

- 1 לאחר מכן על אבן השפה, וכי היו עוד אנשים שחבשו כובעים שכיסו את פניהם. עוד טען המתלונן, כי
2 הוא שמע את הנאשם קורא לפארוק וסמיר בשמותיהם ואומר "תרביצו לו", "אנחנו נראה לו מי זה,
3 אנחנו נראה לו מי זה אבו ג'אמע", ובהמשך אמר ששמע את הנאשם אומר "פארוק ופארס (הטעות
4 במקור- ג.ש.) תתחילו להלום בו. להראות לו מי זה משפחת אבו ג'אמע".
5
6 לשאלה לגבי רמת הזיהוי של פארוק וסמיר, השיב המתלונן כי הם השתתפו באירוע, וכי הוא מזהה
7 אותם ומכיר אותם אישית, ואף שמע את הנאשם קורא בשמותיהם.
8
9 בשלב זה ביקשה ב"כ המאשימה להכריז על המתלונן כעד עיון, וזאת מאחר ועדותו לגבי זיהוי
10 פארוק וסמיר עמדה בסתירה להודעתו השלישית במשטרה (ת/3), שם אמר שהוא תושב שמדובר
11 בפארוק וסמיר והוסיף "אני חושב שזה הם באחוז גבוה מאוד, היה להם כובעים על הראש... וגם
12 פארס אמר להם תשברו אותו סמיר ופארוק הזכיר שמות...". (עמ' 1 ש' 24-28), ובהמשך אמר שהוא
13 חושב שזה הם אך לא בטוח במאה אחוז, אלא באחוזים גבוהים (עמ' 2, ש' 12-15), ושהוא כמעט
14 בטוח שהם היו (עמ' 3, ש' 5-6, 15-16).
15 בתגובה לבקשת התובעת טען המתלונן, שבעת גביית הודעותיו הוא עבר שלושה ניתוחים מסובכים
16 וקיבל טיפול תרופתי, ויתכן שהוא היה מטושטש ולא במצב של מאה אחוז.
17
18 בחקירתו הנגדית ע"י התובעת, הסכים המתלונן כי בעת גביית ת/3 הוא זכר טוב יותר את האירוע,
19 שכן הוא היה טרי בזכרונו, ואישר שכל מה שאמר בחקירותיו היה אמת. עם זאת, טען כי הוא לא
20 זוכר מה אמר בהודעה לאור חלוף הזמן, וכי כשאמר שזיהה את פארוק וסמיר באחוזים גבוהים,
21 המשמעות היא שחם היו במקום.
22
23 רק בהמשך, לשאלות ב"כ המאשימה כיצד כיום הוא בטוח בנוכחות של פארוק וסמיר באירוע,
24 בשונה מבחקירתו, השיב המתלונן כי כיום הוא בטוח בכך, לאור עדויות ששמע מאנשים לאחר מכן.
25 ובסופו של דבר לשאלה נוספת לגבי זיהויים של פארוק וסמיר, טען המתלונן כי "סיכויים מאד
26 גבוהים שהם היו", ואישר כי זה גם מה שהוא אמר לאחיו.
27
28 בנוסף לבעייתיות שהוצגה לעיל בנוגע לרמת הזיהוי של פארוק וסמיר, עלתה מגרסת המתלונן גם
29 בעיה קשה בנוגע לעיתוי בו הזכיר לראשונה את נוכחותם של פארוק וסמיר באירוע.
30

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 13-10-66936 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

- 1 וכך, בת/1 טען המתלונן כי הכו אותו שישה או שבעה אנשים, מהם זיהה את הנאשם, ו"אני לא זוכר
2 כלום מי עוד היה איתו". יומיים לאחר מכן, בהודעתו מיום 27.10.13 בשעה 15:16, מסר המתלונן
3 הודעה מפורטת יותר (ת/2), במהלכה שוב טען כי זיהה את הנאשם וכי לא זיהה את שאר האנשים.
4
5 רק ביום 29.10.13, בהודעתו השלישית (ת/3), בעת שתיאר את האירוע, סיפר המתלונן לראשונה, כי
6 לאחר שהנאשם החל לתקוף אותו, הגיעו עוד שני בתורים שהוא חושב שהם פארוק וסמיר, עם
7 כובעים על הראש, והנאשם אמר להם "תשברו אותו סמיר ופארוק" וכולם הכו אותו.
8
9 לשאלת החוקר מדוע לא הזכיר את שמותיהם בחקירות הקודמות או בפני שוטר הסיוור, השיב
10 המתלונן כי הוא היה מטושטש רוב הזמן, וכי הוא גם מדגיש שאינו בטוח במאה אחוז שזה הם.
11 לשאלה דומה של ב"כ המאשימה השיב המתלונן כי רוב הזמן הוא היה מחוסר הכרה ומטושטש.
12
13 בחקירתו הנגדית נחקר המתלונן ארוכות בעניין זה.
14 בתחילה, טען המתלונן כי בהודעתו הראשונה הוא היה ליד חדר ניתוח ולא היתה לו אפשרות לספר
15 על פארוק וסמיר.
16 לגבי ההודעה השניה, טען המתלונן כי גם באותו יום הוא עבר ניתוח, והיה בהתאוששות. לגבי
17 הטענה שבחקירה השניה הוא מסר עדות מפורטת של שלושה עמדים ועדיין לא הזכיר את פארוק
18 וסמיר, השיב תחילה המתלונן כי זה בגלל שהוא רק התעורר, לאחר מכן אמר שיכול להיות שהחוקר
19 לא שאל אותו על כך, וכשהוקראו לו דבריו מת/2 אמר שהוא לא זוכר מה אמר.
20 בסופו של דבר הדגיש המתלונן שוב כי הוא לא היה במצב של מאה אחוז בעת מסירת ההודעה.
21
22 בהמשך, אישר המתלונן כי אחיו הגיע אליו לבית החולים ביום האירוע, וכי הוא סיפר לו על האירוע
23 והזכיר את שמותיהם של הנאשם, פארוק וסמיר. לשאלה כיצד הוא אמר זאת לאחיו ביום האירוע,
24 ואילו יומיים לאחר מכן אמר בת/2 שלא זיהה את האחרים, טען שוב המתלונן כי יתכן שהשוטר לא
25 שאל אותו על כך, ושהוא לא היה במאה אחוז הכרה, בגלל האירוע והניתוח.
26 לשאלה חוזרת ע"י בית המשפט חזר המתלונן על תשובותיו, והוסיף שכנראה בהודעה השניה הוא
27 לא נשאל ספציפית על האנשים האלה, ובהודעה השלישית כן.
28
29 לגבי הטענה שהוא סיפר לראשונה על פארוק וסמיר רק בהודעה השלישית, ורק לאחר תיאום
30 גרסאות עם אחיו, אשר הזכיר אותם לראשונה בהודעתו ביום 27.10.13, לאחר גביית ת/2, וכי גם
31 לגבי רמת הזיהוי הוא ואחיו מסרו פרטים זהים, השיב המתלונן שזה לא נכון, וטען שבעת חקירתו
32 השניה הוא היה אחרי ניתוח מאד קשה, במצב אנוש, קיבל כדורים והיה מטושטש, הוסיף שהוא לא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 זוכר מה החוקר שאל, אך באותה נשימה טען כי החוקר לא שאל אותו על כך ולכן הוא לא אמר את
2 זה.
3
4 לשאלה מדוע בהודעתו השלישית הוא הוסיף פרט חשוב נוסף, ולפיו הנאשם קרא לפארוק וסמיר
5 בשמותיהם, השיב המתלונן, כי אז הוא התחיל להתאושש מהניתוח והזכרון התחיל לחזור אליו,
6 וחזר על כך שלפני כן הוא לא היה במצב של מאה אחוז, וקיבל חומרי הרדמה.
7
8 יצוין, כי בשלב זה של חקירתו הנגדית, כשהוטחו בפניו אי התאמות בין גרסתו לבין גרסת הקטין, או
9 לאמרות אחרות שמסר, טען המתלונן לפתע (ואף חזר על כך מספר פעמים), כי מז"פ הגיעו, בדקו את
10 הרכב ומצאו עליו טביעות אצבע של פארוק וסמיר.
11 לא למותר לציין, כי ממצאים כאלו לא הוצגו לעיוני, ולהיפך מת/23 עולה כי הרכב רק צולם ע"י
12 מז"פ, אך כלל לא נערכה בו בדיקה לאיתור טביעות אצבע.
13
14 עוד יצוין, כי בניגוד לתשובותיו של המתלונן, עיון בת/3 מעלה כי הוא הזכיר את שמותיהם של
15 פארוק וסמיר בעת תיאור האירוע, ולא בתשובה לשאלת החוקר, וגם החוקר שי מלול טען בעדותו,
16 כי המתלונן סיפר לו על נוכחותם של פארוק וסמיר באירוע מיוזמתו, ולא בתגובה לשאלה שלו, וכי
17 אף לא היה ביניהם דין ודברים לפני תחילת גביית ההודעה במסגרתו הפנה את המתלונן לסתירה בין
18 גרסתו לבין גרסת אחיו, או אמר לו שמטרת העדות היא להבהיר עניין זה.
19
20 זאת ועוד, מעדותו של החוקר יגאל סטמקר עולה, כי בעת גביית ת/2, הגם שהמתלונן שכב במיטה
21 בבית החולים, מצבו היה עירני, צלול ומפוכח, ואם לא היה כך, הוא כלל לא היה גובה את אמרתו.
22
23 מכל האמור לעיל עולה, כי גם בנוגע להשתתפותם של פארוק וסמיר באירוע (בין אם זוהו בוודאות
24 ובין אם לאו) עולה בעיה קשה מעדותו של המתלונן, שמקשה על האפשרות לתת בה אמון, וגם בעניין
25 זה לא נמסר כל הסבר סביר לסתירות שבין גרסאותיו של המתלונן ולשיחוי הרב שחל באזכור
26 שמותיהם, בעיקר כאשר זמן קצר לפני ת/1, הוא לכאורה אמר את הדברים לאחיו.
27
28 אינני יכולה לקבל את טענת ב"כ המאשימה בסיכומיה, כי הבעייתיות האמורה אינה גורעת
29 ממהימנות המתלונן, כשלטענתה גם אם שמותיהם של פארוק וסמיר התווספו ממניעים כאלה
30 ואחרים, או מתוך שמועות ששמע, אין בכך כדי להשפיע על גרסתו בנוגע לזיהוי הוודאי של הנאשם,
31 בה דבק לאורך כל הדרך, ונראה לי כי ראוי היה שטענה כזו לא תיטען.
32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 13-10-66936 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 כפי שפורט לעיל וכפי שיפורט בהמשך, מדובר במצבור של בעיות המעידות על כך שאמירת האמת
2 אינה נר לרגליו של המתלונן, ואשר אינן מאפשרות לסמוך על גרסתו, גם אם זו היתה לרוב עקבית
3 (וראו בהקשר זה הכלל האוסר על סיוע עצמי).
4

5 **ג. בעיות נוספות בעדות המתלונן**

6 במהלך עדותו של המתלונן עלו בעיות נוספות, שהצטברותן עם הבעיות שהוזכרו לעיל, מערערת את
7 אמינותו. בין היתר הוסיף המתלונן פרטים רבים שלא הזכיר כלל באמרותיו במשטרה (כמו עניין
8 טביעות האצבע שהוזכר לעיל), ועדותו כללה הרבה השערות ומסקנות, אותן הציג כעובדות.
9

10 וכך, בחקירתו הנגדית התחמק המתלונן מלהשיב לשאלות הנוגעות לעברו הפלילי, כאשר תחילה
11 אמר שיכול להיות שיש לו עבר, לאחר מכן אמר שמדובר במעידה או בהסתבכויות קטנות, ובהמשך
12 טען כי זה לא רלוונטי.

13 רק לאחר מספר שאלות חוזרות השיב המתלונן, כי היו בעברו עבירות סמים, וכי הוא ישב בכלא פעם
14 אחת בשנת 1998. לאחר שהסנגור קיבל לידיו (במהלך הדיון) את גליון הרישום הפלילי שלו (נ/1),
15 הודה המתלונן כי היו לו כמה תיקים לאחר מכן, אך שלל את הטענה שהורשע בעבירות של תקיפת
16 עובד ציבור או איומים, ולאחר שנאמר לו כי היו לו הרשעות כאלו, השיב שהוא לא זוכר (ויצוין, כי
17 מעיון בנ/1 עולה כי למתלונן 11 הרשעות קודמות, בעיקר בעבירות אלימות, וכי לאחר ההרשעה
18 בסמים הוא הורשע עוד שש פעמים, הפעם האחרונה בשנת 2012).
19

20 אמנם, צודק המתלונן בשאלתו "אם בן אדם יש לו עבר פלילי, מותר לירות בו, נכון? בכביש?",
21 והרלוונטיות של הרישום הפלילי כשלעצמו אינה גבוהה, ואולם הדרך בה השיב המתלונן לשאלות
22 והתחמקותו ממתן תשובות בנושא, משליכות גם הן על קביעת מהימנותו.
23

24 גם לגבי מהות הסכסוך בין המתלונן לבין משפחת הנאשם, עלו סתירות בעדות המתלונן.
25 וכך, בעדותו הראשית, לשאלה מה הרקע לתקיפה, ניסה המתלונן לגמד את הסכסוך וטען כי כשבוע
26 לפני האירוע היה ויכוח בין משפחתו לבין משפחת הנאשם על אדמת מנהל, וכי ניסו להסדיר את
27 העניין בסולחה.

28 במהלך חקירתו הנגדית התברר כי הסכסוך חמור יותר, והמתלונן אישר כי כשבוע לפני האירוע הוא
29 נחשד ונחקר בגין תקיפתו של אחי הנאשם, סולימאן אבו ג'אמע, שטען שהמתלונן ירה בו, אך
30 לטענתו התברר שזה לא נכון והתיק נסגר.

31 בהמשך, לשאלה אם הוא מכיר אדם בשם עלא, השיב המתלונן בחיוב, וטען כי יום לפני האירוע עלא
32 הלך למודיעין משטרת רהט וטען שהמתלונן החזיק נשק ברכבו בבחירות, ולכן המשטרה עיכבה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

02 מרץ 2015

1 אותו, ערכה לו חיפוש ברכב ולא מצאה דבר. לדבריו, עלא קיבל 500 ₪ מדוד שלו כדי למסור את
2 המידע הזה למשטרה.

3
4 אם כן, הסכסוך שבין המתלונן לבין משפחת הנאשם עמוק ומשמעותי יותר ממה שניסה המתלונן
5 לצייר, וסכסוך זה יכול להוכיח גם את המניע לתקיפתו של המתלונן, אך גם את המניע שלו להעליל
6 על מי ממשפחת הנאשם.

7
8 גם בכל הנוגע לטענת המתלונן בדבר גניבת הטלפון הנייד שלו (עבירה שלא יוחסה לנאשם בכתב
9 האישום, ולא בכדי), הלכה גרסתו והתפתחה.

10 וכך, בסוף הודעתו ת/2 טען המתלונן, כי הנאשם לקח לו את הטלפון בעת שהוציא אותו מהרכב "כי
11 הפלאפון היה בכיס ונפל שהוציא אותי מהרכב". מדברים אלו ניתן להבין, כי המתלונן רק הסיק
12 שגנבו לו את הטלפון לאחר שנפל מכיסו.

13 בת/3 טען המתלונן, כי גנבו לו את הטלפון כי "בטח חשבו שיש תמונות בפנים או שאני לא יזעיק
14 עזרה".

15 בעדותו הראשית כבר היה המתלונן נחרץ יותר וטען שהנאשם והאחרים שדדו לו את הטלפון, כדי
16 שלא יוכל להזעיק עזרה.

17
18 בחקירתו הנגדית, אישר המתלונן כי הוא ראה שהנאשם לקח לו את הטלפון, וכשהסגור הטיח בפניו
19 שזה לא נכון, השיב "הטלפון אצלהם. הם לקחו אותו. לא היה אף אחד בזירה", שוב דברים שניתן
20 להבין מהם כי המתלונן רק הסיק מסקנה בנוגע לכך.

21
22 בהמשך, לגבי הטענה שבת/2 הוא אמר שהטלפון נפל לו מהכיס ולכן הוא חושב שהנאשם לקח אותו,
23 השיב המתלונן כי הטלפון לא היה בכיס אלא על הרכב, וכי הוא ראה שהנאשם משך אותו.
24 בשלב זה הוסיף המתלונן, כי הנאשם והאחרים לקחו את הטלפון, מאחר והם היו מצולמים בו והיו
25 שם תמונות שמפלילות את הנאשם, וטען "יש תמונות שלהם. עם הנשקים, עם הכל, מצולם.
26 בשביל זה לקחו את הטלפון".

27 עוד יצוין, כי המתלונן טען בתחילה כי יש לו את התמונות במחשב, והוא יכול להביא אותן, ולאחר
28 מכן אמר שהוא גם הכין דיסק שנמצא בתחנת המשטרה.

29
30 בהמשך חקירתו הנגדית לשאלה אם הוא מכיר את סאבר אבו גיאמע ואת אחיו מוניר, השיב
31 המתלונן שהוא מכיר אותם מהאירוע הקודם לגביו הוא נחשד והוסיף כי "התברר האלה. סאמר
32 ואחים שלו הזמינו אותם יום לפני כן, שישנו אצלם ויביאו איתם נשק ויביאו איתם מקלות, כי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 מחר רוצים לתקוף את יוסף אבו עאבד... זה מצולם... זה מצולם... זה מצולם שהם מחזיקים חרבות.
2 שמחזיקים נשק. נשבע לך מצולם... בשביל זה גנבו את הטלפון... והם באו מוכנים. עם אלות. עם
3 נשקים. וישנו שמה אצלהם, לילה לפני כן ישנו. לילה לפני כן. זה הכל מתוכנן".
4 לשאלת בית המשפט הבהיר המתלונן, כי הוא מסר את הדיסק למשטרה, באירוע בו הוא נחשד.
5

6 לא ניתן כל הסבר סביר מדוע המתלונן לא סיפר במשטרה את כל הפרטים האמורים, החל מהטענה
7 שראה את הנאשם גונב את הטלפון, וכלה בתמונות שהיוו את העילה לגניבת הטלפון (כשכאמור
8 בת/3 הוא טען שאולי חשבו שיש לו תמונות בטלפון), ושוב הרושם שנתר מעדותו הוא של הגזמה
9 וערוב בין עובדות לבין השערות ושמעות.

10
11 זאת ועוד, לשאלה איך הוא לא זיהה איש פרט לנאשם, כשהיו שישה אנשים ממשפחה שהוא מכיר
12 היטב, העלה המתלונן בחקירתו הנגדית סברה חדשה ולפיה "אז יכול להיות שהיה להם חומר
13 מרסס, ריססו עליי. מאיפה אני יודע?... יכול להיות שהיה להם גז מדמיע או משהו שניסו...".
14 לאחר מכן, כששוב חזר על כך שיתכן שאחרי שהנאשם תקף אותו ראשון, האחרים ריססו לו חומר
15 על העיניים, והוא נשאל מדוע לא אמר זאת לחוקר, השיב המתלונן תחילה כי הוא לא זוכר, ולאחר
16 מכן טען שלא נשאל על כך.
17

18 בנוסף לכל האמור לעיל, מעדותו של הקטין עלתה אי התאמה נוספת בגרסת המתלונן, כאשר הקטין
19 טען בחקירתו הנגדית שלמתלונן היו שני עובדים מהשטחים, שביום האירוע הביאו כבשים ברכב,
20 ואחד מהם גם נסע איתו וישב במושב שליד הנהג, ולמעשה נכת באירוע.
21

22 לעומת זאת המתלונן (שהעיד לפני הקטין, כך שלא עומת עם דבריו) טען, כי אין לו עובדים ולא היו
23 איתו עוד אנשים באירוע, כי ילדיו עזרו לו להעמיס את הציוד לעגלה, וכי הוא נסע לשים את הציוד
24 במקום והיה אמור לחזור לאסוף את הילדים, שחיו אמורים לבשל איתו בחתונה.
25

הבעייתיות בעדויות האח והקטין

26
27 הקטין ואחיו של המתלונן לא היו עדים לאירוע, אלא הגיעו להעיד על דברים ששמעו מפי המתלונן
28 לגבי האירוע.
29

30 הסנגור התנגד עוד טרם שמיעת העדים לעדותם, בטענה כי מדובר בעדויות שמיעה, לפחות בכל
31 הנוגע לזיהוי הנאשם, שכן, כאמור, המתלונן לא אמר את הדברים בהזדמנות הראשונה לשוטר או
32 לפרמדיק, אלא רק לאחר מכן בבית החולים.
33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 ב"כ המאשימה טענה מנגד, כי מדובר בחריג לעדות שמיעה, שכן האמרות מהוות אמרות של קרבן
2 אלימות, לפי סעיף 10 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, מאחר והן נמסרו מפי קרבן
3 אלימות, בסמוך מאד לאחר מעשה האלימות, כשמבחן הזמן הוגמש מאד בפסיקה. בנוסף טענה ב"כ
4 המאשימה כי המתלונן למעשה מסר את הדברים לאח ולבן בהזדמנות הראשונה שהיתה לו להתלונן,
5 שכן לפי העדויות, מצבו בזירה בעת הגעת המשטרה והאמבולנס היה כה רעוע, שהוא לא יכול היה
6 למסור גרסה מלאה.

7
8 בענייננו, נראה לי כי אין צורך בהכרעה בעניין קבילות האמרות, שכן בחינת עדויות הקטין ובעיקר
9 האת, מעלה בעיות קשות, שיש בהן כדי לקבוע כי משקל העדויות אפסי, ואף כדי להשפיע על
10 מהימנות גרסת המתלונן בכללותה.

11
12 על פי טענת המאשימה, המתבססת על עדויות עדי התביעה, המתלונן סיפר לאחיו ולקטין אודות
13 האירוע, בסמוך לאחר הגעתו לבית החולים, בעת שהגיעו יחדיו לראותו.
14 הקטין העיד, כי הוא הגיע לבית החולים יחד עם האת, ביום האירוע, ככל הנראה בשעה 08:00 או
15 08:30, ואז סיפר לו המתלונן אודות האירוע. בחקירתו הנגדית טען הקטין כי השיחה התקיימה
16 בטרם המתלונן הוכנס לניתוח, בהיותם במיון, וכי בעת השיחה הוא היה ביחד עם האת.
17 גם האת טען בעדותו הראשית כי הגיע לבית החולים כ- 10-15 דקות לאחר ששמע על האירוע,
18 ובחקירתו הנגדית ציין, כי הוא דיבר עם המתלונן עוד לפני חקירתו של המתלונן ע"י המשטרה, בעת
19 שהרופאים רק החלו לטפל בו, וכי במהלך השיחה הקטין עמד לצידו.

20
21 ואולם, על אף שלכאורה שני העדים שמעו את אותו סיפור מהמתלונן, הם העבירו אותו למשטרה
22 באופן שונה לחלוטין.

23
24 הקטין, אשר באופן כללי עשה רושם טוב, טען בעדותו הראשית כי המתלונן סיפר לו שהנאשם, אותו
25 זיהה בוודאות, פגע לו ברכב, לאחר מכן יצא אליו עם מקל גדול, שבר לו את החלון והכה אותו,
26 ובהמשך הגיעו אנשים נוספים אותם המתלונן לא זיהה, הוציאו אותו מהרכב, והכו אותו כשהוא על
27 הרצפה במשך עשר דקות.

28 בחקירתו הנגדית, עמד הקטין על כך שהמתלונן לא אמר לו את השמות של פארוק וסמיר, וזאת גם
29 לאחר שהופנה לכך שמדברי האת עולה שהם היו יחד בעת שהמתלונן דיבר על פארוק וסמיר.

30

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

02 מרץ 2015

1 האח לעומת זאת, טען כי המתלונן הזכיר באותה שיחה גם את פארוק וסמיר, והעיד באופן שונה גם
2 לגבי פרטי האירוע, ואולם מאחר וגרסתו הלכה והשתנתה במהלך חקירתו הנגדית, עד לכדי גרסה
3 שונה לחלוטין מזו שמסר במשטרה, יובאו להלן עיקרי עדותו.

4
5 בעדותו הראשית טען האח, כי הוא הגיע לבית החולים, כשהמתלונן עוד צעק והתפתל מכאבים,
6 ורופאים ואחיות טיפלו בו, הוא שאל את המתלונן מי תקף אותו, וזה השיב שתקפו אותו אנשים
7 ממשפחת אבו גיאמע, מתוכם הוא זיהה בוודאות את הנאשם, ואיתו אנשים רעולי פנים, לדבריו,
8 שלושה כלי רכב חסמו את רכבו של המתלונן, אנשים פרקו מהם, הנאשם היה הראשון שניפץ לו את
9 החלון באמצעות מקל ותקף אותו, וגם האחרים ניפצו את שמשות הרכב שכן הוא נעל את החלונות,
10 לאחר מכן פתחו את הדלת ומשכו אותו מהרכב, השכיבו אותו על אבן השפה והכו אותו עם מקלות,
11 גרזנים ופטישים.

12
13 יצוין, כי גרסה מפורטת דומה לגבי התרחשות האירוע, מסר האח גם בהודעתו במשטרה ביום
14 27.10.13 (ג/2), אם כי שם הזכיר גם את נוכחותם של פארוק וסמיר.
15 ראוי לציין, כי בעת תיאור האירוע בנ/2 האח לא סיג את הזיהוי של פארוק וסמיר, אלא טען "הוא
16 אמר לי שהוא זיהה את פארס אבו גמאע כמי שתקף אותו עם מקלות והצטרפו אליו סמיר ופארוק
17 והתחילו להכניס לו מכות ואז באו רעולי פנים נוספים וכולם תקפו אותו".

18 רק לאחר שהחוקר הטיח בפניו שהמתלונן נחקר פעמיים וטען שזיהה רק את הנאשם, השיב האח
19 "הוא אמר לי שהוא בטוח וזיהה וראה את פארס אבל הוא סבור ששניים נוספים היו פארוק
20 וסמיר... הוא סבור לא אמר לי שזיהה אותם".

21
22 בתחילת חקירתו הנגדית, טען האח שאת מה שהוא סיפר בעדותו הראשית, הוא שמע מהמתלונן,
23 וסיפר זאת גם במשטרה, אך ציין כי הוא הוסיף דברים שלא היו ידועים לו בעת החקירה.

24
25 לשאלה אם המתלונן סיפר לו על עוד אנשים פרט לנאשם, השיב האח בחיוב, ואמר שהוא סיפר לו על
26 פארוק וסמיר. לשאלה מדוע לא אמר זאת בעדותו הראשית, התחמק האח מתישבה, טען כי הכל
27 כתוב וכי התובעת קראה את הדברים ומודעת להם. בהמשך טען, כי הוא לא ניסה להסתיר דבר
28 מבית המשפט והדגיש כי בשונה מהוודאות לגבי זיהוי הנאשם, המתלונן לא היה בטוח בנוכחותם של
29 פארוק וסמיר באירוע, אלא רק אמר שהוא סבור שזה הם.

30 בהמשך, טען האח, כי הוא העביר את דברי המתלונן לגבי אי הוודאות בזיהוי של פארוק וסמיר,
31 בדיוק כפי שנאמרו לו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 13-10-66936 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

02 מרץ 2015

1 למספר שאלות מדוע בנ/2 תיאר תחילה כעובדה את נוכחותם של פארוק וסמיר באירוע, ורק לאחר
2 שהבין שאחיו לא אמר את שמותיהם, סייג את רמת הזיהוי, למרות שהוא עו"ד במקצועו ויודע מה
3 החשיבות של הדיוק בפרטים, השיב האח, כי השיב לשאלת החוקר לגבי רמת הוודאות של הזיהוי
4 של פארוק וסמיר.

5
6 לשאלה האם המתלונן אמר לו את שמותיהם של פארוק וסמיר כבר באותו מפגש שהתקיים בסמוך
7 לאחר האירוע, השיב האח שהוא חושב שכן, מאחר וזו היתה ההזדמנות הראשונה בה הוא פגש את
8 המתלונן לאחר האירוע, ושלושה ימים לאחר מכן הוא לא חזר לבקר בבית החולים.
9 בהקשר זה יצוין, כי גם הקטין טען בחקירתו הנגדית, כי הוא לא דיבר עם האח לפני החקירה
10 במשטרה, שכן ביום האירוע הוא נשאר בבית החולים, ואילו האח חזר הביתה ולא שב לבית החולים
11 עד יום שני.

12
13 בהמשך, טען האח, כי המתלונן היה במצב אנוש וכשהוא שאל אותו מי תקף אותו, המתלונן מיד
14 אמר את שלושת השמות, כששאל מי הראשון שהוא זיהה בוודאות, המתלונן השיב זיהה את
15 הנאשם, ושהוא סבור שהשניים הנוספים שהגיעו אליו לפני איבוד ההכרה הם פארוק וסמיר.

16
17 בהמשך, לגבי טענת הסנגור שלא הגיוני שהמתלונן תיאר בפניו בניגוד החולים את האירוע לפרטי
18 פרטים, כפי שהעיד, וכי אם הדבר היה נכון היה מצופה שיגיד לו רק מי תקף אותו, השיב העד שמיד
19 כשזה קרה הוא וכל המשפחה הגיעו לבית החולים ו"כולם התקבצו וכולם היו במקום וכנראה שידעו
20 את התמונה ואני גם שמעתי בדיוק את התמונה... בכלל, כן? לפני האירוע ואחרי האירוע שמעתי
21 את זה ממנו ישירות ושמעתי את זה מאנשים אחרים", אך סייג והוסיף שאת מה שמסר בהודעתו
22 שמע ישירות מהמתלונן.

23 לשאלות חוזרות האם למתלונן היה זמן לתאר לו את כל הסיפור כפי שמסר בהודעה, טען האח כי יש
24 לו עוד שישה אחים שכנראה עקבו אחרי האירוע והגיעו לבית החולים אחריו, וכנראה סיפרו לו
25 דברים, כי הוא כנראה שמע דברים מאחיו ומאנשים שהתקבצו באירוע, ולגבי אבן השפה, הוא ראה
26 את זה כשניגש לזירה עם המשטרה, ובהמשך אישר כי אלו דברים שלא המתלונן סיפר לו אלא הוא
27 קיבל מגורמים אחרים.

28
29 בחקירתו החוזרת, טען האח כי בבית החולים המתלונן סיפר לו במהירות את תמצית האירוע, היינו
30 לגבי התוקפים, זיהוי הנאשם כמי שתקף אותו ראשון, והמצאותם של אנשים נוספים רעולי פנים,
31 שהוא סבור ששניים מהם הם פארוק וסמיר. עוד ציין כי לאחר שאנשים שמעו על האירוע התקבצו
32 אצלו בבית יותר מאלף איש, כנציג המשפחה, והביאו לו מידע "מפה ושם".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 13-10-66936 מדינת ישראל נ' אבנן גאמנע

02 מרץ 2015

- 1 לשאלת בית המשפט הבהיר האח, כי שמע מהמתלונן רק לגבי זהות התוקפים ועזב את בית החולים
2 תוך עשר דקות. לדבריו, מקום האירוע ותיאור התקיפה, הם דברים שנודעו לו בסמוך לאירוע, אך
3 לאחר מכן. לשאלה נוספת הבהיר כי תיאור האירוע- היינו ניפוץ החלון, גרירת המתלונן מהרכב
4 והכאתו על אבן השפה, הם פרטים שנודעו לו לאחר מכן, אם כי בסמוך לאירוע, מאנשים אחרים
5 וממראה השטח והרכב, ולא מהמתלונן.
6
7 לשאלה נוספת של ב"כ המאשימה, שהפנתה את האח לכך שבנ/2 הוא טען שהמתלונן סיפר לו גם על
8 אופן התרחשות האירוע, טען האח שהמתלונן סיפר לו את הדברים, וכי לאחר שעזב את בית
9 החולים, קיבל מידע מעדים אחרים שאמרו לו שהרכב מנופץ ואמרו לו היכן זירת האירוע, הלך
10 למקום וראה את הרכב מנופץ עם סימני מכות מברזלים.
11
12 לשאלת בית המשפט, מדוע קודם לכן אמר שאת תיאור האירוע הוא לא שמע מאחיו, וכעת שינה את
13 גרסתו פעם נוספת, טען האח לראשונה כי בשלב הראשון שהוא הגיע לבית החולים, המתלונן אמר לו
14 מי תקף אותו, והוא הלך לביתו ופגש שם הרבה אנשים, אך לאחר שהמתלונן התאושש מהניתוח
15 ולפני שהוא עצמו מסר עדות במשטרה, אם כי אינו זוכר באיזה יום, הוא חזר לבית החולים
16 והמתלונן סיפר לו על אופן התרחשות האירוע.
17
18 השינויים הרבים והמהותיים שחלו בעדותו של האח, כמו גם אופן התנהלותו בחקירה הנגדית
19 (סירובו לענות על שאלות, או טענתו שהוא "לא זוכר" גם לגבי עניינים טריוויאליים, לאחר שחויב
20 להשיב לשאלות), פוגעים באפשרות לראות בעדות זו משום עדות המחזקת את עדות המתלונן.
21
22 יצוין, כי מעבר לכך שהאח סתר עצמו בנוגע לתוכן הדברים שמסר לו המתלונן, הוא סתר עצמו גם
23 בנוגע לעיתוי מסירת הדברים (כשבתחילה, כאמור, טען שדיבר איתו רק פעם אחת בבית החולים),
24 כך שבסופו של דבר לא ניתן אף לקבוע שהמתלונן מסר לו את הדברים בסמוך לאחר מקרה
25 האלימות, כך שקבילות האמרה מוטלת בספק.
26
27 זאת ועוד, השוני המהותי בין גרסת האח לבין גרסת הקטין, הן בנוגע להעלאת שמותיהם של פארוק
28 וסמיר, והן בנוגע לתיאור האירוע כבר בשיחה הראשונית, למרות ששניהם נכחו באותה שיחה,
29 מחליש עוד יותר את מהימנות הדברים שמסרו במשטרה.
30
31 לכך יש לצרף את התמיהות העולות מכך שהמתלונן כלל לא העלה את שמותיהם של פארוק וסמיר,
32 גם בגרסתו המפורטת שנבנתה ביום 27.10.13 בשעה 16:15 (ת/2), ורק לאחר שהאח הזכיר את

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 13-10-66936 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 שמותיהם בנ/2 (שנגבתה שעות ספורות לאחר מכן בשעה 18:49), העלה המתלונן מיוזמתו את עניין
2 נוכחותם באירוע בת/3 (שנגבתה יומיים לאחר מכן).

ראיות לגבי "זיהום" החקירה

4 מעדויות המתלונן ואחיו עלתה בעייתיות נוספת, המקשה על מתן אמון בגרסת המתלונן, והקשורה
5 בעריכת חקירות עצמאיות על ידיהם, באופן שהקשה להבין איזה חלק מעדויותיהם קביל, היינו
6 איזה חלק מתאר דברים שנקלטו בחושיו של המתלונן באירוע, ואיזה חלק ערוך ומבוסס על שמועות
7 או עדויות של אנשים אחרים.

9 כפי שפורט בהרחבה לעיל, האח הודה במהלך עדותו בפניי, כי כנציג המשפחה שמע עדויות מבני
10 משפחה ומאנשים נוספים, ואף הלך בעצמו לראות את זירת האירוע ואת הרכב, וכי חלק גדול
11 מהדברים שמסר בנ/2 ובעדותו הראשית נובע למעשה מהמקורות הנוספים.
12 כמובן שהדברים לא נמסרו למשטרה בזמן אמת, ואף אחד מהאנשים איתם דיבר האח לא מסר
13 גרסה מסודרת במשטרה.

14 גם המתלונן מסר בעדותו פרטים רבים שקיבל לכאורה מחקירות שערך בדיעבד.

15 וכך, בעדותו הראשית טען המתלונן למשל "והתברר בשלב יותר מאוחר שמישהו עמד בצד עם נשק.
16 התברר, אני לא ידעתי את זה אבל יש לי מידעים" (עמ' 12 לפרוטוקול).

17 בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ המאשימה (עמ' 16), כשנשאל איך כיום הוא בטוח שפארוק וסמיר נכחו
18 באירוע, השיב המתלונן "אני אומר את זה היום בגלל שאני לקחתי כמה עדויות מאנשים שהגיעו
19 אליי לאחר האירוע. והם זיהו את כל האנשים האלה. ואני קיבלתי מידע מאוד, מאוד. שהאנשים
20 האלה פוחדים לחייהם, להעיד במשטרה. אני ביקשתי מהם שיעידו. הם פחדו מאוד להעיד. הם
21 לא רצו לעשות סכסוך משפחות. או כאילו סכסוך נוסף עם משפחה נוספת... בשביל זה אני אמרתי
22 את הדברים האלה יום. ואז לא אמרתי אותם".

23 ולשאלה נוספת אישר המתלונן כי מה שאמר בעדותו בפניי נובע מדברים שאנשים אמרו לו.
24 בחקירתו הנגדית שוב טען המתלונן לעניין פארוק וסמיר, כי הוא בדק את הדברים לאחר האירוע,
25 ולשאלה אם זיהה אותם או לא, השיב "זה, זה יתברר... התברר שאחד מהם החזיק נשק בצד.
26 אחרי שבדקתי" (עמ' 47).

27 יחד עם זאת, לשאלת בית המשפט הבהיר המתלונן, כי הדברים שמסר בהודעותיו במשטרה לא
28 מבוססים על אינפורמציה שקיבל מאנשים אחרים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 עוד בחקירתו הנגדית, כשהסנגור הטיח בפניו שהוא לא שכנע אותו בתשובותיו בעניין אחר, השיב
2 המתלונן "אני יכול להביא עוד עדים מבחוץ. אני אלך להביא עוד עדים מבחוץ. שיבואו... עשרה
3 עדים... מבחוץ אנשים שלא נתנו להם לומר... יש אנשים ראו את כל האירוע. מצולם האירוע. זה
4 דרך אגב... אבל אני לא רוצה, לא רוצה לסכסך משפחות" (עמ' 51).
5 לכך יש לצרף את טענותיו הכבושות של המתלונן, כפי שהובאו לעיל, לגבי תמונות שהיו בטלפון שלו,
6 שיש בהן לכאורה כדי להפליל את המעורבים.

7
8 בנוסף, עלתה מעדותו של המתלונן תמונה של מי שלא שקט על שמריו, ואשר לאחר האירוע ערך
9 בירורים משלו, כפי שציין לגבי עד האליבי של הנאשם.
10 בחקירתו הנגדית, לגבי הטענה שגרסת האליבי שמסר הנאשם נמצאה אמיתית, השיב המתלונן
11 "שקרנים", וכשהסנגור אמר שחסיין יעיד בבית המשפט, טען המתלונן "הוא לא יעיד".
12 לשאלה אם הוא יגרום לו לא להעיד, השיב "לא. אני אתן לך 100,000 דולר הוא יעיד... כי הוא
13 שקרן. הוא לא היה שם... אני רוצה, כבוד השופטת, האם יש מישהו בשעות הבוקר הולך לשתות
14 קפה אצל החבר שלו שהוא עוד ישן בשעות הבוקר? סתם, זה טענה לא נכונה. שקרית מאוד".
15 לשאלה איך הוא יודע שזה מה שחסיין אמר, השיב המתלונן "אני יודע. אני קראתי הכל". לשאלה
16 מה הוא קרא ואם קרא את התיק, השיב " שהוא היה אצלו משעה 7:00 עד 7:30. בזמן האירוע,
17 בדיוק היה אצלו... חצי שעה יותר", ורק לאחר מספר שאלות חוזרות, טען המתלונן שלא קרא את
18 התיק והוסיף "אמרו, אמרו את זה. אח שלו אמר לי את זה... אח שלו אמר זה לא נכון, הוא לא היה
19 אצלו... אני הלכתי לאח שלו ושאלתי אותו".

20

מחזלי חקירה

21
22 כפי שציין הסנגור בצדק, מדובר בתיק בו מחזלי חקירה רבים, ולא ברור מדוע לאור הסכסוך
23 המשפחתי (הכולל גם תלונה נגדית קודמת), שינויי הגרסה של המתלונן וההבדלים בין גרסתו לבין
24 גרסת האח והבן, לא פעלה היחידה החוקרת לאיתור ראיות אובייקטיביות שיהא בהן כדי לתזק את
25 מי מן הגרסאות.

26

27 וכך, למרות שהמשטרה הגיעה לזירת האירוע זמן קצר לאחר התרחשותו, לא נעשה כל ניסיון של
28 המשטרה לאסוף ממצאים פורנזיים מהזירה או מהרכב.

29

30 זירת האירוע כלל לא נבדקה ע"י מו"פ, ומסיבה לא ברורה כתב השופט יוסי סיטבון בת/14 כי "לא
31 היתה זירה במקום" (ז'ברים דומים כתב החוקר אמנון זהבי בת/16).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 יצוין, כי הזירה צולמה ע"י חוקר רק ביום 3.11.13 (ת/8), לאחר למעלה משבוע, ולא היה בתמונות
2 אלו כדי לשפוך אור על האירוע, מה גם שאין כל מחלוקת על קרות האירוע.
3
4 גם רכבו של המתלונן לא נבדק במקום עם הגעת המשטרה (ולפחות לפי עדותו של חאמד שתיווי
5 נלקח מהמקום ברשות השוטרים, והוחזר לאחר מכן לידי אחד מבניו של המתלונן), אלא צולם ע"י
6 מז"פ רק ביום 29.10.13 (ת/23), וגם אז לא נעשה נסיון לאסוף טביעות אצבע או ממצאים אחרים.
7
8 בנוסף, היחידה החוקרת לא ערכה חיפוש בבית הנאשם או בבתי בני משפחתו כדי לנסות לאתר את
9 כלי התקיפה, את רכב הטויוטה (כשהנאשם טוען כי כלל אין ברשותו רכב כזה), או את הטלפון של
10 המתלונן, שלטענתו נגנב או נשדד באירוע, ואף לא עשו כל נסיון לעכב את הנאשם ביום האירוע, מיד
11 כאשר שמו עלה בחקירת המתלונן.
12
13 זאת ועוד, לא נערכו מחקרי תקשורת לטלפון הגנוב, על מנת לנסות ולברר את מקום המצאו, לא
14 נערך נסיון לבצע איכון של הטלפון של הנאשם, על מנת לנסות לאשש או להפריך את טענת האליבי
15 שלו, ולא נעשתה בדיקה של ההתקשרויות בין הנאשם לבין חסין במועד הרלוונטי, על מנת לאשש
16 את סברת המשטרה בדבר בידוי עדות האליבי.
17
18 בנוסף, לא נעשה כל נסיון לאתר עדים לאירוע, ואף העד אברהים אל עתיאקה, שפרטיו היו במשטרה
19 מאחר והוא זה שהודיע למשטרה אודות האירוע, לא נחקר.
20
21 גם בכל הנוגע לנוכחותם של פארוק וסמיר באירוע, לא נעשתה כל בדיקה של טענות המתלונן ואחיו,
22 וחשניים אף לא הובאו לתחנת המשטרה על מנת למסור את גרסתם לטענות, לא כל שכן נעצרו
23 בחשד למעורבות באירוע.
24 בחקירתו הנגדית של החוקר שי מלול, טען החוקר בפה מלא כי השניים לא נחקרו מתוך החלטה
25 מודעת, שכן לאור העובדה שהמתלונן הזכיר אותם רק בהודעתו השלישית ואף סייג את מידת
26 הוודאות לגבי נוכחותם, צוות החקירה סבר שהם כלל לא נכחו במקום. החוקר אף הודה כי הם יצאו
27 מנקודת הנחה שדברי המתלונן בת/3 לגבי השניים אינם נכונים, ולכן לא התאמצו בכיוון זה.
28
29 התנהלות זו של היחידה החוקרת תמוהה ואף מקוממת. אם החוקרים יצאו מנקודת הנחה
30 שהמתלונן שיקר בחלק מהודעותיו, היה עליהם לעמת אותו עם כך, ולנסות לבדוק האם הוא לא
31 שיקר גם בכל הנוגע לנאשם.
32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 כעולה מהפסיקה, מחדל חקירה, הינו מחדלה של המאשימה בהשגת ראיות הדרושות לנאשם
2 להתמודדות הוגנת עם ראיות התביעה, או מחדלה בהשגת הראיות שבכוחן להקים ספק סביר
3 לזכותו. נקבע לא אחת בפסיקה, כי מחדלי חקירה עשויים להוביל לזיכויו של הנאשם, אך לא כל
4 מחדל, או אף הצטברות של מספר מחדלים, יביאו בהכרח לזיכויו.

5
6 למעשה, השאלה שעל בית המשפט לשאול את עצמו, היא האם המחדלים מגיעים לכדי הותרת ספק
7 סביר באשמתו של הנאשם, או האם מדובר במחדל כה חמור עד כי יש חשש שמא קופחה הגנתו של
8 הנאשם באופן שהתקשה להתמודד עם חומר הראיות שמפלילו (י.קדמי, על הראיות, חלק רביעי, עמ'
9 1979 – 1986 והפסיקה שהובאה שם).

10
11 בע"פ 5104/06 אנזור בניירישראל נ' מדינת ישראל (21.5.07), נקבע בהקשר זה :

12 "בחינת טענה לקיומם של מחדלי חקירה אינה מבקשת לבחון האם ניתן היה לנהל את
13 החקירה בדרך אחרת, טובה יותר, יעילה יותר, אלא האם קופחו זכויותיו של החשוד, האם
14 בחקירתו לא נשמרו הכללים וההנחיות שגובשו על מנת לאפשר לו להתגונן כראוי ולאפשר
15 לבית המשפט לבצע מלאכתו בגילוי האמת. כידוע, מקום בו לא קופחה הגנת הנאשם לא די
16 במחדל החקירה עצמו כדי להביא לזיכויו הנאשם... משקלו של המחדל החקירתי ייקבע הן
17 מתוך בחינת המחדל עצמו, טיבו ומהותו, הן - ובעיקר, מתוך בחינתו על רקע מכלול
18 הראיות... בחינתם של מחדלי חקירה צריכה להיעשות מתוך הכרה בחומרתה של אי
19 ההקפדה על נהלי חקירה וביצוע פעולות חקירה חיוניות מחד גיסא, ומאידך גיסא תוך
20 הכרה בכך כי בחכמה שבדיעבד ניתן לעולם להצביע על סוגיות שניתן היה להעמיק בהן או
21 על פעולות שלגביהן ניתן היה לפעול אחרת.

22
23 ובע"פ 7443/06 רועי ארקה נ' מדינת ישראל (28.9.08), נקבע:

24 "לענייננו, מחדל חקירה פירושו כי עקב רשלנותן של רשויות התביעה אבדה ראיה בעלת
25 פוטנציאל מזכה או הוחמצה הזדמנות למצות קו חקירה אשר היה עשוי לתועיל להגנת
26 הנאשם. הלכה היא כי מחדל חקירה נזקף לחובתה של התביעה. פירושו של דבר, כי
27 מיוחס משקל מסוים לאפשרות שאילו היו מתרחשים הדברים אחרת - ראיה הייתה
28 מושגת, פעולת חקירה פלונית הייתה נעשית וכדומה - הייתה בפנינו הוכחה המחזקת את
29 גירסת הנאשם..."

30
31 הדברים יפים בעיקר, כשמדובר בתיק שבו גרסה מול גרסה. בע"פ 5019/09 חליוה נ' מדינת ישראל
32 (20.8.13), התייחס בית המשפט העליון לסוגיה וקבע כי על אף שמכח דיני הראיות אין מניעה
33 להרשיע אדם על סמך עדות יחידה, ולעתים אין ברירה אלא לעשות כן, עדיין אין הדבר רצוי, ועל
34 המשטרה לבצע פעולות חקירה נדרשות כדי לאתר ראיות נוספות ובעיקר ראיות אובייקטיביות לגבי
35 האירוע, ובלבד שאיסוף הראיות אינו כרוך במאמץ יוצא דופן.

36

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 הלכה ידועה היא כי הימנעותו של צד מהבאת ראיה, מהעלאת שאלה או מחקירה בנושא מסויים,
2 תפעל לחובת הצד שנמנע, ולמעשה תקים חזקה כי אם הראיה הייתה מובאת, הרי שהייתה מסייעת
3 לצד שכנגד.

4
5 בענייננו, כאמור לעיל, ניתן לומר בנקל כי מדובר בחקירה רשלנית, כאשר המשטרה כמעט ולא
6 עשתה כל פעולת חקירה, והחליטה להתבסס רק על גרסת המתלונן, וזאת למרות שהבעייתיות בה
7 היתה ידועה גם לחוקרים.

8 בהקשר זה יובאו הדברים שצוטטו בע"פ 10596/03 גרגורי בשירוב נ' מדינת ישראל (4.6.06):

9 "נדמה, כי אין צורך לומר שמטרתה של החקירה המשטרתית אינה מציאת ראיות
10 להרשעתו של חשוד, אלא מציאת ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל
11 לזיכוי של חשוד, ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו".
12

בעייתיות בגרסת הנאשם

א. בעיות בטענת האליבי

13
14 כאמור, הנאשם הכחיש מכל וכל את גרסת המתלונן, טען כי לא תקף אותו, וכי כלל לא נכח בזירת
15 האירוע. לטענתו ביום 25.10.13 בין השעות 07:00 ל- 08:30 הוא היה אצל חברו חסין.
16 חסין עצמו תמך בגרסת הנאשם, ואישר כי הנאשם ביקר אותו בשעות האמורות.
17

18
19 במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם ובמסגרת סיכומי התביעה, הפנתה ב"כ המאשימה לבעיות,
20 סתירות ותמיחות העולות מגרסת הנאשם ומגרסת עד האליבי, ולמעשה טענה כי מדובר בטענת
21 אליבי שקרית שהנאשם בדה, והסתייע לשם כך בחסין, על מנת לחלץ עצמו מהעבירות שיוחסו לו.
22

23 הגם שאינני יכולה לקבוע חד משמעית כי גרסת האליבי של הנאשם בדויה, והגם שלא מצאתי כי
24 הסתירות בין עדות הנאשם לבין עדותו של חסין הן סתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין, אין
25 ספק כי גם מגרסת הנאשם עלו בעיות, ולא ניתן לומר שהאמנתי לכל טענותיו.
26

27 וכך, הנאשם נחקר ארוכות בחקירתו הנגדית בכל הנוגע לסדר יומו באופן כללי, ולסדר יומו ביום
28 האירוע. כפי שהצליחה ב"כ המאשימה להראות, ביום האירוע הנאשם שינה ממנהגו, ובמקום ללכת
29 כמדי בוקר (לרבות בימי שישי) לסופרמרקט המשפחתי, בו הוא עובד כמנהל, הוא הלך לבקר את
30 חסין. ויתרה מכך, לטענתו, הוא כלל לא פתח את הסופרמרקט ביום האירוע.
31

32 על אף שהנאשם טען כי הוא עובד בשעות גמישות, וכי שעות העבודה שלו תלויות בהחלטתו, ללא
33 צורך בקבלת אישור מהנהלה, הוא לא נתן כל הסבר לשאלת מדוע דווקא ביום האירוע הוא החליט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 10-13-66936 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1 שלא לפתוח את הסופרמרקט, למרות שאלות רבות של ב"כ המאשימה בעניין זה, ולבסוף אף אמר
2 שאין סיבה לכך שהסופרמרקט לא היה פתוח.
3 יצוין, כי בחקירתו החוזרת, טען הנאשם כי הסופרמרקט עובד בדרך כלל כל יום, אך אם הוא לוקח
4 חופש, הוא לא פותח מוקדם בבוקר. יחד עם זאת, לשאלת בית המשפט אם כשהוא לוקח חופש
5 הסופרמרקט סגור, השיב בחיוב רק לגבי שעות הבוקר, וטען שאם מישהו מחליף אותו זו אשתו, אך
6 עדיין לא הסביר מה קרה ביום האירוע.
7 ראוי לציין, כי בעניין זה עוררה עדותו של הנאשם תחושה לא נוחה כי הוא מסתיר דבר מה, ובאופן
8 כללי עוררה רושם לא אמין.
9
10 בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה גם לכך שבהודעתו הראשונה של הנאשם מיום 27.10.15 (ת/6),
11 עוד לפני שהתוקר הפנה אותו לשעת האירוע, טען הנאשם כי הוא לא היה במקום האירוע, אלא אצל
12 חברו חסין, ולשאלת התוקר סיפר כי שהה אצל חסין מהשעה 07:00 ועד השעה 08:30. הדבר מעורר
13 תמיהה ומעיד על כך שהנאשם היה מוכן לחקירה וידע בדיוק מתי התרחש האירוע.
14
15 הנאשם הסביר תמיהה זו כבר בת/6, בכך שכשהוא חזר לביתו באותו יום, הוא פגש אנשים שאמרו
16 לו שהיו בעיות עם השכנים, איתם כבר היה להם סכסוך קודם. בעדותו הראשית, חזר הנאשם על
17 הדברים, ובחקירתו הנגדית הוסיף כי כשהוא חזר הביתה הוא שמע שהמתלונן הותקף ושאמרו שזה
18 קשור למשפחה שלו, ולכן הוא הבין שעל כך הוא זומן לחקירה.
19
20 עוד הפנתה ב"כ המאשימה לשוני מסוים בגרסתו של חסין, אשר בהודעתו השנייה במסגרת (ת/22)
21 טען כי הוא יודע שהנאשם הגיע אליו בשעה 07:00, שכן הוא עצמו יצא מביתו בשעה 06:50 ושהה על
22 הגג בערך עשר דקות עד שהנאשם הגיע, ואילו בחקירתו הנגדית לא נקב בשעה מדויקת, אלא טען כי
23 כמעט בכל יום הוא יוצא מהבית בערך ב- 06:45-06:50.
24 ב"כ המאשימה הפנתה בנוסף לכך שבת/22 אמר חסין שמדובר בהערכה שלו ושהוא לא מסתכל על
25 השעון, ואילו בחקירתו הנגדית טען כי הוא ראה את השעה בשעון של הטלפון, וכי הוא מסתכל עליו
26 כל עשר דקות.
27
28 בעניין זה, אינני מוצאת כי מדובר בסתירה ממשית, היורדת לשורשו של עניין, ואציין, כי באופן כללי
29 התרשמתי לחיוב מאמינותו של חסין.
30 בהקשר זה ראוי להזכיר את דבריו של חסין בהודעתו הראשונה (ת/21), כאשר נשאל איך הוא
31 מסביר שמישהו שהצביע על הנאשם כמי שתקף אותו, והשיב "אולי אחרי שהלך מאצלי עשה
32 קטטה אני לא יודע". מתשובה זו ניתן ללמוד, כי אין מדובר בעד אליבי "טוטאלי", וכי הוא ערב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

02 מרץ 2015

1 למעשיו של הנאשם רק בשעות שבהן היה אצלו, כשעה וחצי החל מהשעה 07:00 בקירוב (ובעניין זה
2 בת/22 הבהיר העד כי מדובר בהערכת זמן שלו, ולא בזמנים מדויקים).
3
4 בנוסף לאמור לעיל, נחקרו הנאשם וחסין על רמת החברות ביניהם, לאור טענתם כי הם חברי ילדות,
5 אשר נפגשים כמעט מדי יום ללא תיאום או התראה מוקדמת, כאשר ב"כ המאשימה ניסתה להצביע
6 על כך שלא כך הם פני הדברים, ולשם כך חקרה באריכות רבה את הנאשם ואת חסין על פרטים
7 רבים הנוגעים לחסין, לביתו ולבני משפחתו, תוך נסיון להצביע על כך שהנאשם אינו יודע הכל על
8 חסין.
9
10 ראשית, אציין כי לטעמי הנחת היסוד של המאשימה שהנאשם וחסין תיאמו ביניהם טענת אליבי
11 שקרית, יכולה להתיישב דווקא עם טענת הנאשם וחסין כי הם חברים מאד טובים, והיא עומדת
12 בסתירה לקו החקירה האמור.
13
14 ושנית, לאחר חקירה נגדית ארוכה, לא מצאתי סתירות או קשיים של ממש בגרסת הנאשם, שכן
15 הוא סיפק פרטים אישיים רבים בנוגע לחסין, לתיאור ביתו ולבני משפחתו, גם אם לא זכר את שמה
16 של אשתו.
17 הקושי היחיד בעדות הנאשם בהקשר זה, עלה מדבריו כי הוא לא יודע מה מקצועו של חסין, בעת
18 האירוע וקודם לכן, כאשר חסין טען מנגד כי הוא מכונאי רכב והיה לו מוסך במקום בו הוא בונה
19 בית, אם כי לא תמיד הוא עבד במקצוע.
20 אמנם, הדבר מעורר תמיהה שכן לדברי חסין, הנאשם אמור לדעת על מקצועו, מאחר והם למדו יחד
21 את המקצוע ב"עמל" ומאחר והנאשם היה מגיע לבקרו במוסך. יחד עם זאת, לא מצאתי כי מדובר
22 בעניין מהותי השומט את הקרקע מתחת לטענת הנאשם וחסין כי הם חברים טובים.
23
24 עוד הצביעה ב"כ המאשימה על הבדל מסוים בנוגע לתוכן השיחה שניהלו הנאשם וחסין ביום
25 האירוע.
26
27 וכך, על אף ששניהם העידו כי ביום האירוע הם נפגשו בגג הבית שבונה חסין בצמוד לביתו ושתו תה,
28 ואף תיארו באופן זהה את השלב בו היתה מצויה הבניה אותה עת (מרתף תת קרקעי, שהם ישבו על
29 הגג שלו, המצוי בגובה הקרקע), הנאשם טען כי הם דיברו על קבלן שחסין פיטר, אשר היה אמור
30 לעשות איטום וזפת מסביב למרתף (בת/7 אמר בנוסף שמדובר בקבלן שלא עשה עבודה טובה), ואילו
31 חסין אמר במטרה כי הם דיברו על העבודה שיש לעשות בבית ועל זיפות הקירות, אך ציין שכבר
32 עשו לו זפת ושהבחור שעשה לו זפת, עשה עבודה טוב, ואמור גם לעשות את האיטום (ת/22).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 מרץ 2015

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

1
2 בחקירתו הנגדית, כאשר נשאל מדוע הנאשם אמר שהוא סיפר שפיטר קבלן של זפת ואיטום ושחוא
3 לא מרוצה מהעבודה שלו, הסביר חסין כי לא מדובר בקבלן, אלא באיש שעושה זפת, שהוא תיאם
4 איתו אך הם לא סגרו את העבודה, ולשאלה מדוע אמר במשטרה שמי שעשה לו איטום וזפת עשה
5 עבודה טובה, השיב חסין שהחוקר לא שאל אותו אם הוא פיטר קבלן או הביא אחר.
6 גם הנאשם טען בחקירתו הנגדית, כי לפני הקבלן שביצע לחסין את העבודה, היה לו קבלן קודם
7 שנתן לו הצעה והם לא הסתדרו ולכן הוא "זרק" אותו, ועליו הם דיברו.

8
9 על אף השוני בין דברי הנאשם וחסין בעת העדויות במשטרה, ומאחר ובחקירה לא העמיקו בעניין,
10 ההסבר שמסרו חסין והנאשם בחקירותיהם הנגדיות נראה לי סביר, ולא מצאתי שיש בו משום
11 סתירה מהותית המקעקעת כליל את טענת האליבי.
12 יתרה מכך, נראה כי לו היו הנאשם וחסין אכן מתאמים את טענת האליבי, כגרסת המאשימה, הרי
13 שתוכן השיחה ביניהם הינו פרט מהותי, כמו מועד השיחה ומשכה, וסביר כי היו מתאמים גם עניין
14 זה. לטעמי, עצם העובדה שהנאשם טען שהם דיברו על הקבלן, במקום לומר כי שוחחו סתם שיחת
15 חולין, דווקא מגבירה את הרושם שמדובר בגרסה אמיתית.

ב. בעיות נוספות

16
17 תמיחה נוספת עלתה מגרסתו של הנאשם, כי לאחר שחזר מביתו של חסין ושמע על האירוע, הוא
18 נשאר בבית במשך כל היום.
19 כשנשאל בחקירתו הנגדית, מדוע שוב פעל בשונה מבימים אחרים, השיב הנאשם כי לאחר שחזר
20 הביתה הוא שמע שמועות על קטטה בין משפחתו לבין משפחת אבו עבד, ואף שמע שהמתלונן נפצע,
21 ולכן לא יצא יותר מהבית. לגבי דברי בית המשפט כי דווקא היה טבעי שהוא יתעניין וילך לבדוק מה
22 קרה בקטטה שבה מאשימים את משפחתו, הסביר הנאשם כי הוא לא הסתגר בבית, אלא היה בשיג
23 של המשפחה שצמוד לביתו, וראה שם אנשים.

24
25 בעייתיות נוספת עלתה מהתנהלות הנאשם בכל הנוגע להתייצבות לחקירה במשטרה רק ביום ראשון
26 בצהריים (ת/6 נגבתה בשעה 14:14), וזאת למרות שהוא הוזמן להתייצב במשטרה כבר בשבת, ואף
27 לגרסתו מצא את ההזמנה בבית ביום שבת בערב.
28 התנהלות זו מעוררת חשד, שהרי גם אם אקבל את גרסתו הקלושה של הנאשם שהוא לא ידע שיש
29 חקירות במשטרה במשך 24 שעות, הרי שאין בה כדי להסביר מדוע התמהמה ולא ניגש למשטרה
30 מיד ביום ראשון בבוקר.

31
32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

02 מרץ 2015

1 בחקירתנו הנגדית לשאלה מדוע הוא לא הלך למשטרה מיד בבוקר למחרת, אלא רק בצהריים, השיב
2 הנאשם כי הוא עבד בסופרמרקט, עשה סידורים וביצהרים הלך למשטרה, אם כי אינו זוכר שעה
3 מדויקת. לשאלה מדוע הלך למשטרה רק אחרי העבודה למרות שידע שמחפשים אותו, ואילו ביום
4 שישי החליט סתם כך לא לפתוח את הסופרמרקט, השיב הנאשם כי חשוב לו שהעסק יהיה פתוח,
5 וגם ביום שישי הדבר היה חשוב לו, אך שוב לא הסביר מדוע לא פתח את הסופרמרקט ביום שישי,
6 וטען שאינו זוכר.

7
8 עוד יצוין, כי בהודעתנו במשטרה ת/7, כאשר נחקר הנאשם על מעשיו ביום שבת, טען כי הוא לא היה
9 בבית. הנאשם תיאר את מעשיו בבוקר שבת וטען כי ישב בביתו עם דודים מירדן עד השעה 10:00,
10 אך סירב להשיב לשאלות לגבי מעשיו לאחר מכן, גם לאחר שהוזהר לגבי ההשלכות של אי מתן מענה
11 לשאלות.

12 בחקירתנו הנגדית, טען הנאשם לראשונה, כי בשעה 10:00 הוא לקח את האורחים שלו מירדן לדוד
13 שלו בערוער ונשאר שם עד הערב. לשאלה מדוע לא סיפר זאת במשטרה, השיב הנאשם תחילה כי לא
14 שאלו אותו, ולאחר שהוצג לו גם דיסק החקירה, השיב הנאשם כי עכשיו הוא אומר זאת, וכי אינו
15 זוכר למה לא רצה לענות על כך בחקירה, ולשאלות חוזרות בעניין זה לא מסר כל הסבר לסירובו
16 לענות לשאלות בחקירה בעניין זה.

17
18 אין ספק, כי גם בעניין זה, הותירה עדותו של הנאשם רושם לא טוב.
19 עם זאת, קשה לי לקבל את גרסת המאשימה כי הנאשם לא הגיע למשטרה ביום שבת מאחר ועמל
20 אותה עת על תיאום האליבי (טענה אותה הכחיש הנאשם בתוקף), או כי לא סיפר על מעשיו ביום
21 שבת בגלל שלא הכין אליבי לכך, שכן אין ליחידה החוקרת להלין אלא על עצמה, על כך שלא פעלה
22 לעכב את הנאשם לחקירה ביום שישי, מיד לאחר גביית גרסתו הראשונית של המתלונן, פעולה
23 שהיתה מונעת כל טענה לגבי תיאום האליבי.

24
25 בנוסף יצוין, כי בייכ המאשימה הרחיבה בסיכומיה בכל הקשור לעקביות המתלונן באשר למעורבותו
26 של הנאשם באירוע, ולהעדר המניע שיש לו להפליל את הנאשם דווקא.
27 בחקשר זה, לא ידע הנאשם להסביר את הסיבה לכך שהמתלונן העליל דווקא עליו, ולא על מישהו
28 אחר מבני משפחתו, או על סולימאן שמסר את שמו למשטרה בכזב באירוע קודם, ובחקירתנו הנגדית
29 אף אישר כי יחסיו עם המתלונן, עובר לסכסוך, היו יחסי שכנות ומסחר תקינים.

30

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

02 מרץ 2015

1 אכן, חוסר המניע להפליל דווקא את הנאשם מעורר תהיות, ואף מחזק במידה מסוימת את אמינות
2 המתלונן, ואולם נראה לי כי לא ניתן לייחס לעניין זה חשיבות כה גבוהה כפי שמייחסת לה ב"כ
3 המאשימה, שהרי אם המתלונן החליט לשקר, לא ניתן לנסות להבין את מניעיו.

4
5 זאת ועוד, מעדותו של הנאשם עולה כי יש לו ארבעה אחים, האחד מבוגר בן 62, השני (סולימאן)
6 היה בעת האירוע בכסא גלגלים, השלישי היה בעת האירוע עם יד מגובסת והרביעי מוכר כ"מסכן"
7 עם בעיות בריאותיות.

8 עניין זה, יכול להסביר מדוע החליט המתלונן להעליל דווקא על הנאשם ולא על אחיו.
9 עוד טען הסגור בסיכוי, כי הנאשם, נחשב לאיש מכובד במשפחה, כך שפגיעה דווקא בו, עשויה
10 לפגוע קשה יותר במשפחה כולה, והסבר זה אינו תלוש מן המציאות.

לסיכום

11
12 למרות שכאמור, אין חולק כי המתלונן עבר אירוע חמור של תקיפה, במהלכו נחבל קשות, הרי
13 שלאור הבעיות הרבות בגרסת המתלונן, העלאת שמו של הנאשם לראשונה רק לאחר מפגש עם
14 אחיו, שינויי הגרסאות על ידו, העלאת טענות חדשות רבות ובלתי מבוססות בבית המשפט, והחשש
15 לתיאום גרסאות ולזיהום החקירה, לא ניתן לסמוך על עדותו בכל הנוגע לזיהוי הנאשם לצורך
16 הרשעה, בעיקר בהתחשב בכך שמדובר בעדות יחידה.

17
18 לכך יש לצרף את הבעייתיות שעלתה גם מעדויות האח והקטין, הן בנוגע לקבילותן והן בנוגע
19 למשקלן, ואת מחדלי החקירה הרבים, אשר הביאו לפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן, וביכולתו
20 של בית המשפט לקבל חיזוקים חיצוניים למי מבין הגרסאות.

21
22 זאת ועוד, עד ההגנה אברהים אל עתיאקה (שמשום מה לא נחקר ע"י המשטרה), אשר היה עד ראיה
23 לאירוע, ראה אותו היטב ואף הזעיק את המשטרה, העיד בפניי עדות אמינה שכללה גם פרטים
24 המחזקים את גרסת המתלונן (לגבי תיאור האירוע והשתתפותם של בחורים רעולי פנים), ואמר
25 במפורש כי הוא לא זיהה את הנאשם באירוע, אלא 4-5 בחורים צעירים.

26
27 אמנם, כאמור, גם עדותו של הנאשם לא היתה חפה מבעיות (וגם בעניין זה, מחדלי החקירה לא
28 אפשרו לבית המשפט לבחון את אמינות דבריו), ואולם, הלכה היא כי התנהגות נאשם ושקריו
29 יכולים לחזק את ראיות התביעה, אך לא לבוא במקומן, ועל בית המשפט להזהר שמא יורשע אדם
30 מחמת היותו שקרן בלבד, ולא משום שהובאו ראיות מספיקות להוכחת אשמתו, בעיקר במקום בו
31 ראיות התביעה בכללותן לא עשו על בית המשפט רושם אמין.
32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 66936-10-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע

02 מרץ 2015

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 8002/99 בכר נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 135 :
"שקריו של המערער... הם בבחינת התנהגות מפלילה, ויש בהם כדי להצביע על תחושת אשם, ובתור שכאלה לתמוך בגרסה אשר הציגו עדי המשיבה... אך אין להפריז במשקלם של שקרים אלה, הואיל וניסיון החיים לימדנו, שלעתים מגיב באותה דרך גם מי שלא חטא אך נקלע למצוקת עקב החשש שהכחשתו את המעשה הפלילי המיוחס לו, לא תזכה לאמון, ואז הוא מחליט לפנות להסברים כוזבים".

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי המאשימה לא הצליחה להרים את הנטל המוטל עליה, ולהוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, ועל כן, כאמור, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, מחמת הספק.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ה, 02/03/2015 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

19